

Justitia
derogat legi

Advocatenkantoor JAL

Seru Grandi # 80
Kralendijk, Bonaire, C.N.

Vrijwillige verschijning zijdens verzoekers

Aan het Gerecht in Eerste Aanleg
van Curaçao, afd. Bestuursrecht,
p/a Raadhuis, Wilhelminaplein,
CURAÇAO.

BEROEPSCHRIFT LAR

Geven respectvol te kennen:

Michiel Bijkerk, verzoeker 1 (hierna: 'MB'), wonende te Seru Grandi # 80, Bonaire en de stichting Golden Meand Society, verzoeker 2 (hierna: 'GMS'), gevestigd te Seru Grandi # 80, Bonaire, beiden ten dezen domicilie kiezende ten kantore van de advocaat mr. M. Bijkerk, kantoor houdende te Seru Grandi #80 en tevens te Kaya Grandi # 8, Bonaire, en wijders ten kantore van de advocaat Matthieu van den Berg, Parkietenweg 5, Curaçao, van welke advocaten eerstgenoemde verklaart door verzoekers gemachtigd te zijn om namens hen op te treden en die met name ook verklaart door hen gemachtigd te zijn dit verzoekschrift namens hen te ondertekenen.

Noot t.a.v. verzoekers

A. **Verzoeker 1 (MB)** is in persoon direct belanghebbende bij deze procedure, daar de AOV-uitkering die hij van verweerder (SVB, zie hierna) ontvangt vanaf januari 2017 is gekort met maandelijks 10%, terwijl hij tevens in december 2016 geen kerstgratificatie heeft ontvangen. De korting en niet-uitkering van de kerstuitkering zijn het gevolg van een wijziging van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (Lv. AOV) d.d. 22 juli 2016 (PB 2016 no. 39; hierna de 'Wijzigingsverordening' of korter de 'Wijzigingsvo.')., prod. I.

Op verzoek van verzoeker 1 heeft verweerder (SVB Curaçao) zijn AOV-uitkering bij beschikking d.d. 7 april 2017 opnieuw vastgesteld met inachtneming van voornoemde Wijzigingsverordening. Verzoeker 1 tekent bij dezen beroep aan tegen deze beschikking.

B. **Verzoeker 2 (GMS)** is een rechtspersoon zoals bedoeld in art. 7 LAR. De stichting treedt in deze procedure zelfstandig als verzoeker op naast verzoeker 1. GMS is hiertoe gerechtigd (en is dus ontvankelijk om als zodanig op te treden), omdat de stichting het belang waar het *in casu* om gaat, cfm. haar statuten (prod. II) en blijkens haar feitelijke werkzaamheden behartigt

Immers, *in casu* is het belang de bescherming en bevordering van mensenrechten (*in casu* o.a. het *gelijkheidsbeginsel* vastgelegd in IVBPR als discriminatieverbod, het *eigendomsrecht* als bedoeld in art. 1 Eerste Protocol EVRM – immers het EHRM heeft de AOV-aanspraak erkend als eigendomsrecht – en het *recht op sociale zekerheid* jo. het *recht op een behoorlijke levensstandaard*, artt. 9 en 11 IVESC) middels het voeren van rechtszaken. Gezien de doelomschrijving van en de methode cfm. statuten door GMS aan te wenden, is het belang en het aangewende middel in deze zaak precies hetgeen GMS zich cfm. statuten voor ogen stelt.

GMS voert deze werkzaamheden ook feitelijk uit. Dit is de *zesde* mensenrechtenzaak die door GMS wordt gesponsord (zie <http://www.arcocarib.com/>). Enige verschil is dat dit de eerste zaak is waarin GMS zelf als procespartij optreedt. GMS dient te worden vergeleken met de Amerikaanse ACLU, alleen is de organisatievorm van GMS anders. ACLU treedt jaarlijks op in honderden 'civil liberties' rechtszaken in alle of de meeste staten van de VS.

Justitia
derogat legi

Advocatenkantoor JAL

Seru Grandi # 80
Kralendijk, Bonaire, C.N.

Voor zover mocht worden gesteld dat de doelomschrijving van GMS te ruim is en dat – om ontvankelijk te zijn – moet worden aangetoond dat GMS ook het specifieke belang in deze procedure behartigt, zij gezegd dat GMS optreedt voor de informele vereniging (geen formele rechtspersoon dus) genaamd ‘Vereniging AOV-belangen Curaçao’, hierna ‘VAC’). Deze informele vereniging stelt zich *specifiek* ten doel om bedoelde 10% korting en niet-uitkering van de kerstgratificatie die door verweerder (SVB Curaçao) is ingevoerd ter uitvoering van de gewijzigde Lv. AOV, ongedaan te maken middels verzoek aan het Gerecht om de essentiële artikelen van bedoelde Wijzigingsverordening, met gebruikmaking van de bevoegdheid die de artt. 93 en 94 Grondwet het Gerecht geven, in de onderhavige zaak buiten toepassing te laten vanwege strijd met de in deze procedure nader aan te duiden bepalingen van Mensenrecht.

De vereniging VAC heeft 5 leden en een bestuur. De leden betalen elk \$ 5.- contributie per maand zo lang deze procedure duurt. De contributie wordt doorbetaald aan GMS.

De vereniging, alsook de individuele leden daarvan, heeft c.q hebben GMS verzocht om in deze procedure voor haar/hen op treden als procespartij, hetgeen GMS bij dezen doet. Ondergetekende is voorzitter van GMS en is bevoegd de stichting te vertegenwoordigen, ingevolge de artt. 6 lid 3 jo. 8 lid 1 van haar Statuten.

De volgende natuurlijke personen zijn lid van VAC:

Dhr. John Gerard Martin HELDEWIER VIGNON, voorzitter, geb. 8 juni 1952 te Curaçao;
Dhr. Maximino Everardo THEODORA, secretaris, geb. 15 december 1950 te Bonaire;
Dhr. Alvin Thomas TRININDAD, penningmeester, geb. 21 december 1951 te Bonaire;
Dhr. Glenn Marcy ALBERTINA, lid, geb. 22 augustus 1949 te Curaçao;
Dhr. Christiaan Johannes Maria SCHMITZ, lid, geb. 18 april 1947 in Nederland.

Zie hierbij kopieën van een ID-bewijs van ieder van hen (prod. III; of volgt/volgen later).

De meerderheid van de leden (m.u.v. één) hebben een direct belang bij de procedure, in die zin dat zij een AOV-uitkering ontvangen van verweerder (SVB Curaçao) en dus door de Wijzigingsverordening hun uitkering hebben zien dalen vanaf december 2016 (geen kerstgratificatie) en vanaf januari 2017 (10% korting op de maandelijkse AOV-uitkering).

Kortom, dit is een dubbele *test case* waarin MB optreedt als direct belanghebbende agerend tegen een aan hem verstrekte beschikking en GMS optreedt als procespartij ter uitvoering van haar statutaire doelomschrijving en door toepassing van haar statutair aangeduide middel, t.w. het voeren van rechtszaken ter bescherming en bevordering van het Mensenrecht. De test voor GMS is om te bezien of zij als procespartij in dit soort zaken ontvankelijk is.

Verweerder

1. Verweerder ten dezen is de rechtspersoon Sociale Verzekeringsbank van Curaçao, gevestigd te Pater Euwensweg 9, Curaçao (hiervoor en hierna ook: ‘SVB’).

De beschikking a quo

2. Dit beroep is gericht tegen bijgaande beschikking d.d. 7 april 2017 (prod. IV), waarin de AOV-aanspraak van verzoeker 1 is herberekend op basis van de bij bedoelde Wijzigingsverordening gewijzigde Lv. AOV.

Justitia
derogat legi

Advocatenkantoor JAL

Seru Grandi # 80
Kralendijk, Bonaire, C.N.

Gronden van het beroep; algemene opmerkingen

3. De beroepsgronden zijn in eerste instantie gebaseerd op het uitgangspunt dat de Verenigde Naties en Mensenrechten *niet* 'irrelevant' zijn (zoals president Bush II *ten onrechte* heeft gesteld). Integendeel, het doel van de VN is vrijheid, recht en vrede, alsmede '*social progress and better standards of life in larger freedom*' (zie preambule van het VN-Handvest). De VN functioneert slecht, maar is niet irrelevant.

Dit brengt met zich mee:

Ten eerste, dat de *algemene* morele standaard zoals verwoord in de Universele Verklaring ('UV') annex de twee VN Mensenrechtenverdragen (IVBPR en IVESC) door het Gerecht proactief dient te worden ondersteund en nagestreefd.

Ten tweede, dat het concept 'mensenrechten' weliswaar niet perfect, maar toch nog altijd de *enige juridische* standaard van moreel recht vormt en dat het Gerecht bedoelde morele standaard bij de beoordeling van geschillen *in steeds toenemende mate* behoort te betrekken ('*by progressive measures (...) to secure their universal and effective recognition and observance*'; zie preambule UV).

Het had een *reden waarom* mensenrechten in 1948 belangrijk werden gevonden en thans in 2017 nog steeds zijn. Wij brengen de preambule van de UV in herinnering:

*“dat erkenning van de inherente waardigheid en van de gelijke en onvervreembare rechten van alle leden van de mensengemeenschap grondslag is voor de vrijheid, gerechtigheid en vrede in de wereld;
dat terzijdestelling van en minachting voor de rechten van de mens geleid hebben tot barbaarse handelingen, die het geweten van de mensheid geweld hebben aangedaan en dat de komst van een wereld, waarin de mensen vrijheid van meningsuiting en geloof zullen genieten, en vrij zullen zijn van vrees en gebrek, is verkondigd als het hoogste ideaal van iedere mens;”*

Dit is relevant. Nu, terwijl de 'barbaarse handelingen' wereldwijd weer volop worden verricht, des te meer. De 'barbaarse handelingen' zijn teruggekeerd '*with a vengeance*', omdat het Mensenrecht werd en wordt terzijdegesteld en geminacht.

Vooral de sociale en economische rechten werden en worden op grote schaal geminacht, ook door ons Gerecht dat stevast geweigerd heeft de IVESC-rechten als 'self-executing' te beschouwen, terwijl die wel als zodanig zijn bedoeld en ook aldus zijn geredigeerd. Het Gerecht heeft immers stevast geweigerd om lokale wetgeving te toetsen aan IVESC-rechten. Het Gerecht heeft zelfs geweigerd het *niet* (behoorlijk) naleven van deze rechten door de overheid als onrechtmatig te bestempelen en heeft voorts geweigerd het *civiele* gelijkheidsbeginsel als verwoord in het IVBPR te laten doorwerken bij duidelijk ongelijke behandeling door de overheid van IVESC-rechten.

Is het voorkomen van oorlog en 'barbaarse handelingen' door toepassing van Recht dan geen belangrijke taak voor het Gerecht? Heeft het Gerecht geen staatsmacht om richting te kunnen geven daar waar de overheid kennelijk faalt, welk falen door de terugkeer van de 'barbaarse handelingen' thans onomstotelijk is aangetoond? Is het Gerecht niet zelfstandig in staat om de oorzaken van dit falen te begrijpen en duiden?

. En, nog fundamenteler, is de rechterlijke macht dan niet onafhankelijk?

Justitia
derogat legi

Advocatenkantoor JAL

Seru Grandi # 80
Kralendijk, Bonaire, C.N.

4. De VN en gerenommeerde instituten als OXFAM waarschuwen al jaren tegen de groeiende ongelijkheid. Deze waarschuwing is relevant, omdat in het verleden gebleken is dat te grote ongelijkheid in inkomen en bezit, zowel nationaal als internationaal, leidt tot onvrede, d.w.z. opstand en oorlog.

Oxfam: *"The gap between rich and poor is reaching new extremes. The richest 1% have accumulated more wealth than the rest of the world put together. Meanwhile, the wealth owned by the bottom half of humanity has fallen by a trillion dollars in the past five years. Just 62 individuals now have the same wealth as 3.6 billion people – half of humanity. This figure is down from 388 individuals as recently as 2010. These dramatic statistics are just the latest evidence that today we live in a world with dangerous and growing levels of inequality."*
Rapport 'Broken at the Top' d.d. 14 april 2016. Het rapport is eenvoudig te vinden op internet.

5. Maar wat er van deze gewetensvragen en waarschuwingen ook zij, vast staat dat de 'landen' van het Koninkrijk met ratificatie van het IVESC-verdrag zekere plichten hebben aanvaard. Indien nu één van die landen die verplichtingen niet (naar behoren) nakomt, geven de artt. 93 en 94 Grondwet het Gerecht toch op zijn minst de bevoegdheid om zulks in een vonnis te zeggen. Daarmee is dan gegeven dat zulk niet nakomen onrechtmatig is. Immers, waarom zou het niet-nakomen van een wettelijke plicht alleen voor de burger onrechtmatig zijn, maar voor de overheid niet? Indien het Gerecht op deze wijze spreekt, dan kan de burger via de civiele rechter nadeelcompensatie of schadevergoeding vragen.

Daarmee opent de bestuursrechter dan de deur naar de civiele rechter. Waarom niet?

De bepalingen die via de artt. 93 en 94 Grw. buiten toepassing dienen te worden gelaten

6. In wezen dient de hele voornoemde Wijzigingsverordening buiten toepassing te worden gelaten. Immers, deze verordening heeft ten doel om de AOV- en AWW-uitkeringen voor niet-ingezetenen te kunnen verlagen vergeleken bij ingezetenen. Daartoe is de discriminatiegrond van woonplaats (d.w.z. het niet-ingezetene zijn) in de AOV- en AWW-wetgeving geïntroduceerd middels de Wijzigingsvo. Discriminatie kan echter bij wet niet worden gelegitimeerd. De discriminatieverboden van art. 26 IVBPR, art. 2 IVRK (specifiek t.a.v. de AWW), art. 14 EVRM jo. art. 1 Eerste Protocol EVRM, alsmede art. 1 Twaalfde Protocol EVRM staan daaraan in de weg.

Er is ook nog het gelijkheidsbeginsel van art. 3 Staatsregeling van Curaçao dat de Staten van Curaçao ervan had moeten weerhouden om deze Wijzigingsverordening überhaupt goed te keuren. Daar komt nog bij dat de discriminatie *in casu* ook Nederlanders treft, t.w. alle niet-ingezeten *Nederlandse* AOV- en AWW-ers.

De Staten van Curaçao had indachtig moeten zijn dat het Nederlanderschap de 'gezamenlijke en enige nationaliteit' is in het Koninkrijk (zie Officiële Toelichting van 1954 bij art. 3, lid 1, letter c van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden). Om te voorkomen dat Nederland dit principe zou kunnen schenden, dienen de eilanden er steeds nauwgezet voor te waken dat zij dat niet doen.

Ook andere Verdragsbepalingen maken dat de Wijzigingsverordening buiten toepassing dient te worden gelaten. Zij worden hierna besproken.

Justitia
derogat legi

Advocatenkantoor JAL

Seru Grandi # 80
Kralendijk, Bonaire, C.N.

Specifiek dienen de artt. III en IV van de Wijzigingsvo. buiten toepassing te worden gelaten. Hierbij wordt nog opgemerkt dat in de vordering ook de AWW zal worden betrokken, omdat hetgeen in deze procedure wordt aangevoerd tegen de maatregel waarbij de AOV wordt verlaagd, *mutatis mutandis* ook geldt voor de AWW.

Gronden van het beroep nader aangeduid en toegelicht

Gronden genoemd in het SER-advies van 24 april 2015 (prod. V)

7. De slotconclusie van de SER was dat zij geen oordeel hebben kunnen vormen over de vraag of de Wijzigingsvo. (met name de invoering van het territorialiteitsbeginsel gekoppeld aan een 10%-korting op de AOV- en AWW-uitkeringen alsmede de niet-uitkering van de kerstbonus) in strijd was met art. 1 Eerste Protocol EVRM, omdat de ontwerp-landsverordening ondeugdelijk gemotiveerd was. Met name kon de SER zich geen behoorlijk beeld vormen over de vraag naar de noodzaak van de maatregel.

De SER stelt vervolgens (blz. 25 van het Rapport):

‘Doordat de gewenste bezuiniging slechts door een beperkte groep wordt gedragen (namelijk de niet-ingezetenen, *toevoeging MB*) is de SER van oordeel dat de inbreuk op de rechten van individuele burgers (t.w. hun eigendomrecht ex art. 1 Eerste Protocol EVRM, *toevoeging MB*) groter is dan noodzakelijk voor het beoogde doel en daarmee niet wordt voldaan aan het proportionaliteitsbeginsel’.

Ook de noodzaak voor deze specifieke maatregel ontbreekt dus, volgens de SER.

De SER is van mening dat de gewenste bezuiniging dient te worden omgeslagen over ALLE uitkeringgerechtigden, hetgeen resulteert in een *niet-discriminatoire* en WEL *proportionele* korting van 4.75% op jaarbasis voor alle uitkeringgerechtigden.

Deze mening strookt met het beginsel van solidariteit waarop de AOV en AWW gebaseerd is. Verzoekers zijn van mening dat ook de door de SER voorgestelde omslag niet aanvaardbaar is, omdat de AOV en AWW gegarandeerd moeten zijn. Tekorten dienen op andere wijze te worden aangevuld dan het geld weghalen bij diegenen die het NIET hebben, namelijk de ouderen, velen waarvan moeten leven uitsluitend van hun AOV, die op zich al niet toereikend is.

Maar de SER is dus van mening dat er een effectievere en minder vergaande maatregel is, zodat de Wijzigingsvo. ook niet aan het subsidiariteitsbeginsel voldoet.

8. Voorts wijst de SER erop dat tussen Nederland en Curaçao nog steeds een Convenant van kracht is (daterend van de tijd dat de Ned. Antillen nog bestonden), op grond waarvan de gewraakte 10%-korting van de AOV en AWW onderling (tussen Curaçao en Nederland dus) o.g.v. art. 4 van dit Convenant niet mag worden doorgevoerd. Dit betekent dat de maatregel (de Wijzigingsvo.) het overgrote deel van de niet-ingezetenen niet raakt, omdat bijna 75% van de niet-ingezetenen AOV-ers in Nederland woont (zie blz. 5 en 26, eerste alinea van het SER-rapport). M.a.w. de maatregel treft slechts ongeveer 25% van alle niet-ingezetenen, een zeer beperkte groep dus.

De SER concludeert daarom dat het beoogde doel c.q. het financiële effect van de maatregel (de Wijzigingsvo.) verwaarloosbaar is en de maatregel dus niet effectief is. Zie blz. 26, eerste alinea, van het SER-Rapport.

Justitia
derogat legi

Advocatenkantoor JAL

Seru Grandi # 80
Kralendijk, Bonaire, C.N.

De conclusie dat de maatregel een verwaarloosbare bezuiniging oplevert en daarom niet effectief is, sprak de SER uit terwijl het wetvoorstel uitging van een 33%-korting! Dit is later kennelijk verlaagd naar 10%, zodat de non-effectiviteit van de maatregel des te meer een gegeven is. Ook om deze reden is de maatregel dus *disproportioneel*.

9. De SER noemt NIET dat de BES-eilanden sinds 2010 integraal deel van Nederland uitmaken en de maatregel op grond van art. 4 van vorenbedoeld Convenant dus ook op de BES-eilanden niet mag worden doorgevoerd.
10. De SER wijst op blz. 16 er voorts nog op dat de AOV-franchise maakt dat personen die een *extra pensioen hebben opgebouwd, ervan uitgingen en ervan mochten uitgaan* (de AOV-franchise is immers *verplicht*) dat de AOV-uitkering wettelijk gegarandeerd zou zijn. De Wijzigingsvo. doorbreekt deze garantie echter, waarmee de niet-ingezetenen tijdens hun pensioenopbouw geen rekening konden houden, maar nu wel geconfronteerd worden met een onvoorzien tekort in de pensioenvoorziening.

De Wijzigingsvo. houdt geen rekening met dit argument en deze groep, hetgeen bijdraagt aan de disproportionaliteit van de maatregel.

11. Tenslotte merkt de SER nog op (blz. 19) dat de in 2013 reeds doorgevoerde wijziging van de indexeringsregeling, waardoor de AOV-uitkering niet meer waardevast is geworden, het risico in zich draagt dat personen die uitsluitend AOV ontvangen er jaarlijks qua koopkracht op achteruit zullen gaan waardoor hun inkomen zal dalen onder de armoedegrens. Ook deze factor maakt de maatregel *disproportioneel*.
12. De slotconclusie is dat de SER om verschillende redenen de Curaçaose overheid heeft *afgeraden* om de Wijzigingsverordening door te voeren.

Gronden niet genoemd in het SER-advies van 24 april 2015

13. Op 26 januari 2017 heeft verzoeker 1 per e-mail bijgaande protestbrief (prod. VI) verzonden tegen de maatregel *a quo*. De brief is abusievelijk gedateerd 27 januari 2017. Kennelijk is de brief niet terecht gekomen bij diegenen van de SVB die hem konden behandelen en beantwoorden. Na een rappelbrief d.d. 5 april 2017 (prod. VII) is de eerste brief wel vlot behandeld en heeft verweerder *graciously* voldaan aan het verzoek om de AOV-uitkering bij beschikking opnieuw vast te stellen cfm. de Wijzigingsvo.

Waardering daarvoor.

In de protestbrief werd als eerste argument aangevoerd het feit dat alle personen die thans AOV ontvangen, daarvoor *premie* hebben betaald cfm. de regels die daarvoor destijds van kracht waren. Met die premie is de AOV-aanspraak opgebouwd. Weliswaar is de AOV een doorbetalingssysteem, d.w.z. de jongeren betalen voor de ouderen, dat neemt niet weg dat de ouderen nu mogen verwachten dat de jongeren thans voor hen zullen betalen. Als daarvoor de premie of de subsidie uit algemene middelen of de AOV-leeftijd omhoog moet, dan zij dit zo. Maar de AOV heeft tot doel de ouderen een *minimum*inkomen te *garanderen*. Die garantie is *off limits*.

De ouderen verdienen het respect dat hen toekomt.

Justitia
derogat legi

Advocatenkantoor JAL

Seru Grandi # 80
Kralendijk, Bonaire, C.N.

Overweeg hierbij nog dat degenen die thans AOV ontvangen tijdens de periode dat zij hun AOV-aanspraak opbouwden (velen van hen gedurende de volle 45 jaar!), verschillende keren met premieverhogingen werden geconfronteerd die zij echter altijd betaald hebben uit solidariteit met en respect voor de ouderen. Het is in strijd met *common fairness* om thans hun AOV- c.q. AWW-uitkering te korten.

14. Voorts noemt de SER *niet* dat de Wijzigingsvo. poogt ontoelaatbare discriminatie te legaliseren. De discriminatiegrond is *in casu* het ingezetenschap, d.w.z. ingezetenen genieten een vol AOV naarmate ze premie hebben betaald, maar niet-ingezetenen (d.w.z. personen die niet-ingezetenen zijn *geworden* NA de opbouwperiode) zien zich geconfronteerd met 10% korting op hun AOV en niet-uitkering van de kerstuitkering.

Dit is ontoelaatbaar discriminatoir, hetgeen niet bij wet kan worden gelegaliseerd. Let wel, de discriminatie richt zich *in casu* zowel tegen Nederlanders als tegen buitenlanders. Nationaliteit is dus *niet* de discriminatiegrond. De discriminatiegrond is ingezetenschap (of woonplaats). Waarschijnlijk gaat de Curaçaose wetgever hierbij uit van de gedachte dat woonplaats volgens het EHRM geen 'harde' discriminatiegrond is. Het EHRM heeft dit oordeel echter slechts uitgesproken in gevallen waar de uitkeringsgerechtigden zich in het *buitenland* hadden gevestigd. Daar is *in casu* slechts sprake van voor een hele kleine groep (4.8%). Immers, cfm. de cijfers geciteerd door de SER (zie blz. 5 SER-Rapport), treft de maatregel 32.7% van alle AOV-ers. Van deze 32.7% wonen er 27.9% in het Koninkrijk en slechts 4.8% in het buitenland.

Deze 27.9% zijn dus *binnenlandse* AOV-ers. Voor hen is ingezetenschap WEL een 'harde' discriminatiegrond, zodat de maatregel jegens hen in beginsel verboden is o.g.v. voornoemde bepalingen van het EVRM, het IVBPR en het IVRK. Dat betekent dat ook in dit opzicht de maatregel niet effectief kan zijn, omdat hij uitsluitend op bedoelde 4.8% kan worden toegepast. De opbrengst is dan verwaarloosbaar.

15. Tot slot noemt de SER het IVESC-verdrag niet. Artt. 9 en 11 IVESC garanderen een ieder respectievelijk het recht op sociale zekerheid (waaronder sociale verzekering) en het recht op een behoorlijke levensstandaard. De huidige volledige AOV-uitkering die de SVB (verweerder) thans uitkeert is reeds niet toereikend. Immers, de armoedegrens in Curaçao is per 1 juli 2016 voor een alleen wonend persoon zonder kinderen vastgesteld op Naf. 1.228,- per maand en voor twee samenwonende personen Naf. 1.843,- (bron CBS Curaçao). De volledige AOV (zonder de 10% korting voor niet-ingezetenen) is Naf. 862,- (zie de Wijzigingsvo.). De huidige AOV-uitkering ligt dus reeds onder de armoedegrens, voor alleenstaanden zelfs vèr onder de armoedegrens.

Dit betekent dat de Curaçaose overheid met de gewraakte maatregel art. 11 IVESC schendt. Een reeds niet-toereikende AOV-uitkering wordt immers voor een bepaalde groep rechthebbenden verlaagd. Een 'behoorlijke levensstandaard' is gelijk aan de armoedegrens. Immers de armoedegrens wordt als volgt gedefinieerd (zie CBS): *'The poverty line refers to the minimum amount (in guilders) per month which a household needs for the cost of living, in order to live healthy and pleasant'*.

Gezien in dit licht moet worden geconstateerd dat de overheid van Curaçao niet voldoet aan de rechtsplicht die het IVESC haar oplegt, hetgeen *onrechtmatig* is.

Justitia
derogat legi

Advocatenkantoor JAL

Seru Grandi # 80
Kralendijk, Bonaire, C.N.

Het is onrechtmatig omdat het niet voldoen aan een vrijwillig aanvaarde IVESC-rechtsplicht nu eenmaal onrechtmatig is. Het is bovendien hypocriet, want als een overheid meent dat zij niet kan voldoen aan een vrijwillig aanvaarde IVESC verplichting (zoals de plicht voortvloeiend uit art. 11 IVESC), dan dient zij het IVESC *op te zeggen*. Daarna kan zij eventueel minimumlonen of andere uitkeringen die reeds onder de armoedegrens liggen, nog verder verlagen. Als die overheid echter mooi weer speelt en aangesloten blijft bij het IVESC en bijv. de reeds niet toereikende AOV toch nog verder verlaagt, dan pleegt die overheid opzettelijk een onrechtmatige daad.

Voor de AOV-er voelt deze onrechtmatige daad aan als diefstal. Zij hebben lange jaren bijgedragen om op hun oude dag – wanneer werken moeilijker is geworden, en voor een ieder uiteindelijk onmogelijk – een minimumpensioen te mogen genieten. Dit reeds niet toereikende pensioen dan nog verder verlagen, komt inderdaad neer op ‘beroving’ van (een gedeelte van) hun *levensonderhoud*. Niet voor niets zegt art. 1 Eerste Protocol EVRM dat niemand van zijn eigendom mag worden ‘berooft’.

En waar is de grens? Als 10% acceptabel wordt geacht, waarom dan volgend jaar geen 20%? Of 50%? Het argument dat er bezuinigd moet worden is altijd voor handen, vooral als de overheid belastingen steeds blijft verlagen en andere inkomsten door allerlei privatiseringen doorsluisst naar burgers die niet eens weten wat het woord ‘armoedegrens’ betekent. Verwezen wordt naar het citaat van Oxfam (punt 4 *supra*).

Het Gerecht wordt verzocht in de overwegingen van het vonnis te willen opmerken dat de maatregel een onrechtmatige daad is, want het is niets anders dan *weer* een stap in de gestadige afbraak van het sociale zekerheidstelsel, waarvan op een of andere manier de rijken profiteren, zoals is gedocumenteerd door o.a. Oxfam en de VN zelf.

WESHALVE het het Gerecht moge behagen:

primair:

met vernietiging van de beschikking *a quo*, dit beroep gegrond te verklaren en te bepalen dat verweerder aan de niet-ingezetene verzoeker 1 een AOV-uitkering dient te betalen die qua hoogte gelijk is aan de AOV-uitkering die verweerder aan ingezetenen van Curaçao betaalt.

subsidiar:

met vernietiging van de beschikking *a quo*, dit beroep gegrond te verklaren en verweerder op te dragen opnieuw te beschikken binnen 7 dagen na datum van de uitspraak en wel met inachtneming van cfm. art. 50 lid 4 WarBES in de uitspraak op te nemen aanwijzingen ertoe strekkende dat de specifiek door het Gerecht aan te duiden bepalingen van de Wijzigingsvo. buiten toepassing dienen te worden gelaten en dat verweerder aan alle niet-ingezetene AOV- en AWW-gerechtigden een uitkering dient te betalen die qua hoogte gelijk is aan de AOV-c.q. AWW-uitkering die verweerder aan ingezetenen van Curaçao uitbetaalt,

zowel primair als subsidiair kosten rechtens.

Curaçao, 27 april 2017

Namens verzoekers,
mr. M. Bijkerk